

**İMAM HÜSEYN (Ə)
BARƏSİNDƏ HƏDİSLƏR**

TƏRTİB EDƏN: S. BAĞIRZADƏ

BİSMİLLAHİR-RƏHRANİR-RƏHİM

Kitabın adı: İmam Hüseyin (ə) barəsində hədislər
Tərtib edən: S. Bağırzadə
Çap növbəsi:
Naşir:
Tiraj: 3000
Tarix: 2005/qış

ÖN SÖZ

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا

Əllahummə kulli vəliyyikəl-Huccətibnil-Həsən, sələvatukə ələyhi və ələ abaihi fi hazihis-saəti və fi kulli saətin vəliyyən və hafizən və qaidən və nasirən və dəlilən və əyna, həttə tuskinəhu ərzəkə təv`ən və tuməttiəhu fiha təvila.

كُلُّ يَوْمٍ عَاشُورَاءَ، كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَاءَ وَ كُلُّ شَهْرٍ مُحَرَّمٌ

Hər gün Aşura, hər yer Kərbəla və hər ay Məhərrəmdir.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): إِنَّ الْحُسَيْنَ مَصْبَاحَ الْهُدَى وَ سَفِينَةَ النَّجَاةِ

Allahın Rəsulu həzrət Muhəmməd (səlləllahu ələyhi və Əlihi və səlləm) buyurubdur: «Həqiqətən Hüseyn hidayət çırağı və nicat gəmisidir.»

Əziz oxucular! Hamıya mə'lum olduğu kimi imam Hüseyn (ə) 61-ci hicri-qəməri ili, Məhərrəm ayının onunda (yə'ni Aşura günü) haqqı yer üzündə bərpa etmək üçün öz səhabələri ilə birlikdə qiyam edərək düşmən tərəfindən amansızcasına qətlə yetirildilər. O həzrət (ə) öz qiyam və şəhadəti ilə İslamı yenidən dirçəldib özündən sonrakı nəsillərə “Zülm və zalımlar qarşısında heç vaxt təslim olmayın!”-ideasını töhvə verərək bəşəriyyət tarixinin ən qaranlıq dövrlərini əbədi olaraq işıqlandırdı.

İmam Hüseyn (ə) Aşura günü təcriddən dırnağadək silahlanmış otuz min düşmən qarşısında

هَيَّاهُتَ مِنَّا الدِّيْنِيَّةَ، هَيَّاهُتَ مِنَّا الدِّيْلَةَ

«Alçaqlıq və zillət bizdən çox-çox uzaqdır.» - sədasını, bütün

azad insanlara çatdırdı.

Peyğəmbəri Əkrəm (s) də bir hədisdə belə buyurur:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: مَنْ أَقْرَبَ بِالذِّلِّ طَائِعًا فَلَيْسَ مِنَّا أَهْلَ الْبَيْتِ

«Hər kəs öz istəyi ilə zilləti qəbul etsə, Biz əhli-beytdən deyil.»

Qarşınızda olan bu kitab həzrət imam Hüseyin (ə)-in qiyamının fəlsəfə və fəziləti haqqındadır.

Bu kitabın Allahın razılığına və əziz oxucular tərəfindən rəğbətlə qarşılınmasına səbəb olaacağına böyük ümid bəsləyirəm. İnşaallah!

Müqəddəs Qum şəhəri

20/2/2004

TƏZMİN

«Hüseynə yerlər ağlar, göylər ağlar,
Bətülü Mürtəza, Peyğəmbər ağlar»
(Dilriş)

Hüseynin nohəsin Dilriş yazanda ,
Müsəlman səhlidir ki, kafər ağlar.

Kor olmuş gözlərin qan tutdu Şimrin,
Ki, görsün öz əlində xəncər ağlar.

Hüseynin köynəyi Zəhra əlində
Çəkər qeyha qiyamət, məhşər ağlar.

Atanda hərmələ ox Kərbəladə
Görəydin düşmən ağlar, ləşkər ağlar.

Qucağında görəydin, Ümmüleyla
Alıb nəş'i Əliyi Əkbər ağlar.

Rübab nisgil döşündə süd görəndə
Əliyi Əsgəri yad eylər ağlar.

Başında kakili Əkbər həvası,
Yel ağlar, sünbül ağlar, ənbər ağlar.

Yazanda Ali-taha nohəsin mən,
Qələm gördüm sızlar, dəftər ağlar.

Əli, şəqqül-qəmər, mehrab, tilit qan,
Qulaq ver, məscid oxşar, mənbər ağlar.

Əlidən, Şəhriyar, sən bir işarə,

Qucaqlar qəbri Malik Əjdər ağlar.

* * *

Məhərrəmdir, xanım Zeynəb əzası,
Bizi səslər Hüseynin Kərbəlası.
Daha zəvvarının yox səs-sədası
Bu gün Kərbübəla viran olubdur.
Hüseyn öz qanına qəltan olubdur.

(Ustad Şəhriyar)

İMAM HÜSEYN (Ə)-İN QİYAMININ HƏDƏFİ

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Allah taala Qur'ani-kərimdə buyurur: “(Ey müsəlmanlar!) Gərək aranızda (insanları) yaxşılığa çağıran və əmr be mə'ruf və nəhy əz münkər edən bir dəstə camaat olsun! Həqiqətən bunlar nicat tapmış şəxslərdir.”

(Ali-İmran surəsi, ayə 104)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: مَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ فَهُوَ خَلِيفَةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَخَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ وَخَلِيفَةُ كِتَابِهِ

Əgər bir şəxs əmr be mə'ruf və nəhy əz münkər edərsə, onda o, Allahın, Onun Rəsulunun (s) və kitabının yer üzərində xəlifəsidir.

(Məcməul-bəyan, 2-ci cild, səh. 807)

قَالَ حُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي وَصِيَّتِهِ لِمَحَمَّدِ الْحَنَفِيَّةِ: إِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشِيرًا وَلَا بَطِرًا وَلَا مُفْسِدًا وَلَا ظَالِمًا إِنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلْبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدِّي (ص) أَرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَسِيرَ بِسِيرَةِ جَدِّي وَ أَبِي

İmam Hüseyin (ə) Mühəmməd Hənəfiyyəyə vəsiyyətində belə buyurdu: «Mən rahatçılıq, xoş gün keçirtmək, zülm və fəsad etmək məqsədilə qiyam etmirəm. Əksinə, yalnız və yalnız cəddimin ümmətini islah etmək və nicat vermək üçün qiyam edirəm. İstəyirəm əmr be mə'ruf və nəhy əz münkər edim, cəddimin və atamın getdiyi yol ilə gedim.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 329)

وَبَزَلْ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْفِذَ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَيْرَةِ الضَّلَالَةِ

Ərbə'in ziyarətində Allaha xitab edərək oxuyuruq:
(Pərvərdigara! İmam Hüseyn (ə)) bəndələrini nadanlıq və azgınlıqdan nicat vermək üçün öz qanını sənin yolunda hədiyyə etdi.

(Məfatihu-l-cinan, Ərbə'in ziyarəti, səh. 468)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ إِمَامَانِ قَامَا أَوْ قَعَدَا

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Həsən və Hüseyn istər qiyam edələr, istərsə də etməyələr hər ikisi imamdır.»

(Bihar, cild 43, səh.29)

ƏMR BE MƏ'RUF VƏ NƏHY ƏZ MÜNKƏRİ TƏRK ETMƏYİN AQİBƏTİ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

Hər hansı bir tayfa öz tövrünü dəyişməyincə, Allah taala da onun tövrünü dəyişməz.

(Rə'd surəsi, ayə 11)

Həzrət İmam Hüseyn (ə) Kərbəlaya tərəf hərəkət etdikdə “Beyzə” adlı bir yerdə Peyğəmbəri Əkrəm (s)-in dilindən bu xütbəni oxudu:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَدْ قَالَ فِي حَيَاتِهِ مَنْ رَأَى سُلْطَانًا جَائِرًا مُسْتَجِلًّا لِحُرْمِ اللَّهِ نَاكِثًا لِعَهْدِ اللَّهِ مُخَالِفًا لِسُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ يَعْمَلُ فِي عِبَادِ اللَّهِ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ثُمَّ لَمْ يُغَيِّرْ بِفِعْلٍ وَلَا قَوْلٍ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ مُدْخَلَهُ

“Əgər bir nəfər, zalım bir sultanın zor gücünə hakimiyyət sürdüyünü, əldə etdiyi iqtidarı hesabına bəndəçilik əhdi olan ilahi peymanı sındırdığını, Allah hökmlərindən boyun qaçıraraq, Peyğəmbər (s)-in əmrlərinə itaət etmədiyini və xalqa rəftarında həddini aşdığını görsə və onu öz sözü və əməli ilə düz yola dəvət etməsə onu əyri yoldan döndərməyə çalışmasa, Allahın

haqqıdır ki, onu da həmin zalımla birlikdə cəhənnəmə daxil etsin. Beləliklə də, zalımlar cərgəsində qərar tutsun.”

(Yə'ni, zalımın zülmünü görüb, onunla mübarizə aparmayan müsəlmanın yeri cəhənnəmdir.)

(*Biharul-ənvār, cild 44, səh. 382, bab 37, rəvayət 2*)

قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ:
أَوْحَى اللَّهُ إِلَى شُعَيْبِ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنِّي لَمَعْدَبٌ مِنْ قَوْمِكَ مِئَةَ أَلْفٍ أَرْبَعِينَ
أَلْفًا مِنْ شِرَارِهِمْ وَسَيِّئِينَ أَلْفًا مِنْ خِيَارِهِمْ فَقَالَ يَا رَبِّ هُوَ لَاءِ الْأَشْرَارِ فَمَا بَالُ الْأَخْيَارِ
فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ: إِنَّهُمْ دَاهَنُوا أَهْلَ الْمَعَاصِي وَ لَمْ يَغْضَبُوا لِعِصْيِي

İmam Baqir (ə) buyurmuşdur: Allah taala Şüeyb peyğəmbərə vəhy edərək buyurur: Sənin qövmdəndən yüz min nəfər adamı əzab edəcəyəm ki, onlardan qırx min nəfəri günah əhli, altmış min nəfəri isə yaxşı adamlardır.

Həzrət Şüeyb peyğəmbər (ə) təəccüblə dedi: Ey mənim Pərvərdigarım! “Günah əhli olan qırx min nəfəri əzab etmək istədiyini başa düşdüm, amma yaxşı adamları niyə?”

Allah taala ona vəhy edib buyurdu: Çünki onlar günah əhli ilə saziş və pis əməllərinin üstünü ört-basdır edirlər. Mən qəzəbləndiyim işlərə, onlar qəzəblənmir.

(*Azərəxşi digər əz asimane Kərbala, səh. 103*)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بَعَثَ مَلَكَ إِلَى أَهْلِ مَدِينَةِ لِيُقَلِّبَهَا
عَلَى أَهْلِهَا فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى الْمَدِينَةِ وَجَدَ رَجُلًا يَدْعُو اللَّهَ وَ يَتَضَرَّعُ فَقَالَ أَحَدُ الْمَلَائِكَةِ
لِصَاحِبِهِ أَمَا تَرَى هَذَا الدَّاعِيَ؟ فَقَالَ قَدْ رَأَيْتُهُ وَ لَكِنْ أَمُضْ لِمَا أَمَرَ بِهِ رَبِّي فَقَالَ لَا وَ
لَكِنْ لَا أَحَدٌ شَيْئًا حَتَّى أُرَاجِعَ رَبِّي فَعَادَ إِلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى فَقَالَ يَا رَبِّ إِنِّي
انْتَهَيْتُ إِلَى الْمَدِينَةِ فَوَجَدْتُ عَبْدَكَ فَلَمَّا يَدْعُوكَ وَ يَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ فَقَالَ أَمُضْ بِمَا أَمَرَكَ
بِهِ فَإِنَّ دَا رَجُلٌ لَمْ يَتَمَعَّرْ وَجْهَهُ غَيْظًا لِي قَطُّ

İmam Sadiq (ə) buyurub: Allah taala iki mələyə bir şəhəri alt-üst etməyi əmr edir. Mələklər həmin şəhərə çatdıqda gördülər ki, bir abid Allah taala ilə razu-niyaz edir.

Mələklərdən biri digərinə dedi: Bu dua edən abidi görürsən?

O biri mələk dedi: Bəli görürəm, amma sən öz vəzifəni icra et (yə'ni şəhəri alt-üst et).

Əvvəlki mələk dedi: Mən Pərvərdigarıma müraciət etməyincə bir iş görən deyiləm. Sonra həmin mələk Allahın dərğahına qayıdaraq xitab etdi: Pərvərdigara! Mən şəhərə çatdıqda gördüm ki, filan bəndən sənə dua və razu-niyaz edir. Əmrinə əməl edək, yoxsa əmr dəyişib.

Allah taala buyurdu: Əmr öz qüvvəsindədir, gedin şəhəri viran edin. Çünki heç vaxt bu adamın üzünün rəngi mənə xatir bozarıb, qeyzlənib dəyişməyibdir. Yə'ni bu şəxs şəhər əhlinin günah etdiyini gördüyü halda, çöhrəsində e'tiraz əlaməti olaraq qəzəb, narazılıq görünməyibdir.

(Üsuli-kafi, cild 5, səh. 58, rəvayət 8)

ƏHLİ-BEYT (Ə) BƏŞƏRİYYƏT ÜÇÜN BİR ÜLGÜDÜR

قَالَ اللهُ تَعَالَى: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

Həqiqətən Allahın Rəsulu (s) sizin üçün gözəl bir örnək və nümünədir.

(Əhzab surəsi, ayə 21)

قَالَ الإِمَامُ الحُسَيْن (ع): فَلكُمْ فِي أُسْوَةٍ

İmam Hüseyin (ə) buyurmuşdur: Mənim məktəbim sizin üçün bir ülgüdür.

(Mosuətu kəlimali-l-imamil Hüseyin (ə), səh. 361)

İmam Hüseyin (ə) başqa bir yerdə belə buyurub:

قَالَ الإِمَامُ الحُسَيْن (ع): وَ لِي وَ لَهُمْ وَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ بِرَسُولِ اللهِ أُسْوَةٌ

Allahın Rəsulu (s) mən və hər bir müsəlman üçün ülgüdür.

(Vəq'ətut-təf, səh. 201)

Həzrət Məhdi (ə) Fatimə (s)-in şəxsiyyəti barəsində belə buyurur:

قَالَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ (عج): وَ فِي ابْنَةِ رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

Peyğəmbəri Əkrəmin qızı mənim üçün gözəl bir örnək və ülgüdür.

(*Bihar, cild 53, səh. 180*)

قَالَ الْحُسَيْنِ (ع) فَمِثْلِي لَا يُبَايِعُ مِثْلَهُ

İmam Hüseyin (ə) buyurubdur: “Mənim yolumda və əqidəmdə olan şəxs heç zaman Yezid və Yezid kimilərdən bey’ət etməz.”

(*Məqtəli Xarəzmi səh. 184*)

Allah taala Fatiməyi Zəhranın fəziləti barəsində Peyğəmbəri Əkrəmə belə buyurub:

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا أَحْمَدُ لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ وَ لَوْلَا عَلِيٌّ لَمَا خَلَقْتُكَ وَ لَوْلَا فَاطِمَةُ لَمَا خَلَقْتُكُمْ

Ey Əhməd, əgər sən olmasaydın kainatı yaratmazdım, əgər Əli olmasaydı səni yaratmazdım və əgər Fatimə olmasaydı hər ikinizi də yaratmazdım.

(*Cünnətul-asimə, səh. 148*)

**PEYĞƏMBƏRİ ƏKRƏMDƏN (S) İMAM
HÜSEYN (Ə)-İN FƏZİLƏTİ BARƏSİNDƏ
HƏDİSLƏR**

قَالَتِ الْفَاطِمَةُ (س): دَخَلَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (ص) عِنْدَ وِلَادَةِ الْحُسَيْنِ (ع) فَنَاقَلْتُهُ إِيَّاهُ فِي جُرْقَةٍ صَفْرَاءَ، فَرَمَى بِهَا وَ أَخَذَ جُرْقَةً بَيْضَاءَ وَ لَفَعَهُ فِيهَا ثُمَّ قَالَ: خُذِيهِ يَا فَاطِمَةُ فَإِنَّهُ إِمَامٌ ابْنُ إِمَامٍ أَبُو الْأَيْمَةِ التَّسْعَةِ، مِنْ صَلْبِهِ أَيْمَةُ إِبْرَاهِيمَ وَ النَّاسِيعُ قَائِمُهُمْ

Həzrəti Fatimə (s) buyurub: Allahın Rəsulu (s) Hüseyin anadan olduğu gün mənim yanına gəldi. Uşağı sarı parçaya bükülmüş halda həzrətə verdim. Allahın Rəsulu (s) sarı parçanı açıb kənara qoydu və ağ parça ilə Hüseyini bükdü. Sonra dedi: «Ey Fatimə, al (bu) uşağı. O, imam və imam övlədidir. Bu, doqquz pak və mə'sum imamların atasıdır, onların doqquzuncusu qaim (Həzrəti Məhdi əleyhis-salam) olacaqdır.»

(*Kifayətul-əsər, səh. 194*)

ALLAHIN NURU HEÇ ZAMAN SÖNMƏZ

يُرِيدُونَ لِيُطْفَؤُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُنْمٌ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Onlar Allahın nurunu (İslam dinini) öz ağızları (öz iftiraları və şər sözləri) ilə söndürmək istəyirlər. Allah isə kafirlərin xoşuna gəlməsə də öz nurunu (dinini) tamamlayacaqdır.

(*Səf surəsi, ayə 8*)

İmam Hüseyin (ə)-ın ziyarətlərinin birində İmam (ə)-a xitab edərək deyirik:

وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ نُورُ اللَّهِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَ لَا يُطْفَأُ أَبَدًا

“Şəhadət verirəm ki, həqiqətən sən Allahın əbədi olan nurusan ki, heç vaxt sönməyib və sönməyəcəksən.”

(*Məfatihul-cinan, səh. 443*)

عن النبي (ص) إِنَّ لِلْحُسَيْنِ مَحَبَّةً مَكْنُونَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

Peyğəmbəri Əkrəm (s) buyurub: «Həqiqətən mö'minlərin qəlbində Hüseyin (ə)-ın gizli bir məhəbbəti vardır.»

(*Xəsisul Hüseyiniyyə, səh. 48*)

عن النبي (ص) قَالَ: إِنَّ لِقَتْلِ الْحُسَيْنِ (ع) حَرَارَةً فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لَا تَبْرُدُ أَبَدًا

Peyğəmbəri Əkrəm (s) buyurub: Mö'minlərin qəlbində imam Hüseyin (ə)-ın qətlinə görə elə bir hərarət vardır ki, heç vaxt o

hərərət soyumaz.

(*Xəsisul-Hüseyniyyə, səh. 70*)

عن النبي (ص) قال: إِنَّ لِلْحُسَيْنِ فِي بَوَاطِنِ الْمُؤْمِنِينَ مَعْرِفَةً مَكْنُونَةً

Peyğəmbəri Əkrəm (s) buyurub: «Həqiqətən mö'minlərin qəlblərində Hüseyn (ə)-dan ötəri gizli bir mə'rifət (agahlıq) vardır.»

(*Bihar, 43-cü cild, səh. 43*)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): حُسَيْنٌ مِنِّي وَ أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا...

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Hüseyn məndən, mən də Hüseyndənəm. Hər kəs Hüseyni istəsə, Allah da onu istəyər.

(*Əl-müstədrəku ələs-səhiheyin /177/2*)

قال رسول الله (ص)... حُسَيْنٌ مِنِّي وَ أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Hüseyn məndən, mən də Hüseyndənəm.»

(*Bihar, 43-cü cild, səh. 261*)

قال رسول الله (ص)... أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ وَ حُسَيْنٌ مِنِّي

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Mən Hüseyndən, Hüseyn də məndəndir.»

(*Bihar, 43-cü cild, səh. 295*)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ... وَ هُوَ سَيِّدُ سَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ بَابُ نَجَاةِ الْأُمَّةِ أَمْرُهُ أَمْرِي وَ طَاعَتُهُ طَاعَتِي مَنْ تَبِعَهُ فَاتَهُ مِنِّي وَ مَنْ عَصَاهُ فَلَيْسَ مِنِّي

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «... O (Hüseyn) behişt cavanlarının ağası və ümmətin nicat qapısıdır. Onun əmri mənim əmrimdər, Ona itaət etmək mənə itaət etməkdir. Hər kəs onun yolu ilə getsə məndəndir, hər kəs ona qarşı çıxıb üsyan etsə, məndən deyil.»

(*Əmali-(Səduq): səh. 101*)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى أَحَبِّ أَهْلِ الْأَرْضِ إِلَى أَهْلِ السَّمَاءِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى الْحُسَيْنِ

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Hər kəs yer əhli içərisində asiman əhlinə ən sevimli olan bir kəsə baxmaq istəsə, Hüseyinə baxsın.»

(*Mənaqibi ibni ŞəhrAşub: 4/73*)

حَدِيثُ بِنِ الْيَمَانِ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ص) أَخَذًا بِيَدِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) وَ هُوَ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ فَأَعْرِفُوهُ، فَوَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ لَفِي الْجَنَّةِ وَ مُحِبِّهِ فِي الْجَنَّةِ وَ مُحِبِّي مُحِبِّهِ فِي الْجَنَّةِ

Hüzəyfət ibni Yəmani deyir: Peyğəmbəri Əkrəm (s) Hüseyin ibni Əli (ə)-ın əlindən tutub deyirdi: «Ey camaat, bu Hüseyin ibni Əlidir, onu tanıyın. And olsun Alaha ki, mənim canım onun ixtiyarındadır, həqiqətən o (Hüseyin) cənnətdədir, onu sevənlər və onu sevənləri sevənlər də cənnətdədir.»

(*Əmalis Səduq: səh. 478/4*)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) ... وَ بِالْحُسَيْنِ تَسْعُدُونَ وَ بِهِ تَشْقُونَ ، أَلَا إِنَّمَا الْحُسَيْنُ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، مَنْ عَادَاهُ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ

Allahın Rəsulu (s) buyurub: «Hüseyinin vasitəsi ilə insanlar (onun yolu ilə gedənlər) xoşbəxt və (ona qarşı çıxanlar) bədbəxt olurlar. Agah olun və bilin ki, həqiqətən Hüseyin Cənnət qapılarından biridir, hər kəs onunla düşmənçilik etsə, Allah cənnətin ətrini ona haram edər.»

(*Miətu mənqəbə, (İbni Şazan), səh. 47*)

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنُ (ع): دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (ص) وَ عِنْدَهُ أَبِي بْنُ كَعْبٍ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَرَحَبًا بِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، يَا زَيْنَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ، قَالَ لَهُ أَبِي: وَ كَيْفَ يَكُونُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) زَيْنَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ أَحَدٌ غَيْرُكَ؟! قَالَ: أَبِي وَ الَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ نَبِيًّا إِنَّ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ فِي السَّمَاءِ أَكْبَرُ مِنْهُ فِي الْأَرْضِ، وَ إِنَّهُ لَمَكْتُوبٌ عَنِ يَمِينِ عَرْشِ اللَّهِ (عَزَّ وَ جَلَّ): مَصْبَاحٌ هُدًى وَ سَفِينَةٌ نَجَاةٌ

İmam Hüseyin buyurur: Allahın Rəsulunun otağına daxil olduqda gördüm ki, Übəyy ibni Kə'b də onun yanındadır. Allahın Rəsulu mənə buyurdu:

Ey Əba Əbdillah, xoş gəlmisən! Ey göylərin və yerlərin zinəti!

Übəyy Peyğəmbəri Əkrəmə (s) dedi:

Ey Allahın Rəsulu (s), necə mümkün ola bilər ki, səndən başqa bir şəxs göylərin və yerlərin zinəti olsun?!

Allahın Rəsulu (s) buyurdu: Ey Übəyy, məni haqq olaraq peyğəmbərliyə seçən Allaha and olsun, Hüseyinin göydə olan məqamı yerdə olan məqamından üstündür və həqiqətən ərşin sağ tərəfində «Hüseyin hidayət çırağı və nicat gəmisidir» yazılmışdır.

(*Üyünü əxbarir-Riza (ə), 1/59/29*)

وَ فِي الْحَدِيثِ: وَ الْحُسَيْنُ أَشْبَهُ النَّاسِ بِالنَّبِيِّ (ص)

15- Bir hədisdə gəlir ki: «Hüseyin (ə) Peyğəmbərə (s) hamıdan çox oxşayır.»

(*Əl-mu'cəmu li əlfazil-hədisin-Nəbəvi, 3-cü cild, səh. 64*)

الْبِرَاءُ بْنُ عَازِبٍ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) حَامِلَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ هُوَ يَقُولُ:
اللَّهُمَّ إِنِّي أُجِبُهُ فَأَجِبْهُ

Bəra ibni Azib deyir: Allahın Rəsulu (s) Hüseyini qucağına götürüb deyirdi: «Pərvərdigara, mən onu çox istəyirəm, Sən də onu çox istə!»

(*Əl-bihar: 16/264/43*)

İMAM HÜSEYN (Ə)-A AĞLAMAQLIĞIN FƏZİLƏTİ

كَانَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ (ع) يَقُولُ: الْحُسَيْنُ عِبْرَةٌ كُلِّ مُؤْمِنٍ

İmam Sadiq (ə) həmişə deyirdi: «Hər mö'minin göz yaşının tökülməsinin səbəbi Hüseyin (ə)-in məzlumanə şəhadətə yetrilməsidir.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 280)

منه الدعاء «اللَّهُمَّ ارْحَمْ عَبْرَتِي وَ آمِنْ رَوْعَتِي»

«Pərvərdigara, tökülən göz yaşına xatir mənə rəhm et və qorxulu gündə (Qiyamət günündə) mənə əmin-amanlıq ver.»

(Məcməul-bəhreyn)

قَالَ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ، لَا يَذْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكَى

İmam Hüseyin (ə) buyurub: «Mən elə bir qətlə yetrilənəm ki, insanların insani duyğularını təhrik edirəm. Elə bir mö'min yoxdur ki, məni xatırladıqda ağlamasın.»

(Kamiluz-ziyarət: səh. 109)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) لِفَاطِمَةَ (س): كُلَّ عَيْنٍ بَاكِئَةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنٌ بَكَتْ عَلَى مُصَابِ الْحُسَيْنِ، فَإِنَّهَا ضَاكِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ

Allahın Rəsulu (s) həzrəti Fatimə (s)-ya buyurub: «Hüseynin müsibətində ağlayan gözlərdən başqa bütün gözlər qiyamət günü ağlayacaq, (Hüseynə ağlayan şəxslər isə qiyamət günü behişt ne'mətlərindən bəhrələnərək) gülürüz və şad olacaqlar.»

(Əl-Bihar, 44-cü cild, səh. 293)

عن ابى عبد الله جَعْفَرِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كُلُّ الْجَزَعِ وَالْبُكَاءِ مَكْرُوهٌ، سِوَى الْجَزَعِ وَالْبُكَاءِ عَلَى الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «İmam Hüseyin (ə) üçün ağlamaq və şivən salmaqdan başqa hər bir ağlamaq və şivən etmək məkruhdur.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 280)

عن ابى عبد الله عليه السلام قال: نَظَرَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: يَا عَبْرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ، فَقَالَ: أَنَا يَا أَبْتَاهُ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، يَا بُنَيَّ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Əmirəl-mö'minin Əli (ə) öz oğlu Hüseyinə baxıb buyurdu: Ey mö'minlərin göz yaş!»

Hüseyin (ə) soruşdu: Atacan məni deyirsən? İmam Əli (ə) buyurdu: Bəli, ey mənim əziz oğlum!»

(Bihar, 44-cü cild/ Kamiluz-ziyarat, səh. 280)

عَنْ أَبِي عَمْرَةَ الْمُثَنَّبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ لِي يَا أَبَا عَمْرَةَ أَنْشِدْنِي فِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ (ع) قَالَ: فَأَنْشِدْنِي فَبِكِي ثُمَّ أَنْشِدْنِي فَبِكِي قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زِلْتُ أَنْشِدُهُ وَبِكِي حَتَّى سَمِعْتُ الْبُكَاءَ مِنَ الدَّارِ، قَالَ: فَقَالَ: يَا أَبَا عَمْرَةَ مَنْ أَنْشَدَ فِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ شِعْرًا فَأَبَكَى خَمْسِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ أَنْشَدَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا فَأَبَكَى ثَلَاثِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ أَنْشَدَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا فَأَبَكَى عَشْرِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ أَنْشَدَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا فَأَبَكَى وَاجِدًا فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ أَنْشَدَ فِي الْحُسَيْنِ شِعْرًا فَأَبَكَى فَلَهُ الْجَنَّةُ

Şair Əbu Əmarə imam Sadiq (ə)-dan belə nəql edir: «İmam Sadiq (ə) mənə dedi ki, Hüseyin ibni Əli (ə)-in müsibəti haqqında mənim üçün bir şe'r oxu. Mən də oxudum, imam Sadiq (ə) ağladı, yenə oxudum, imam yenə də ağladı. And olsun Allaha, nə qədər oxuyurdumsa, o, göz yaş! töküb ağlayırdı. Axırda imamın evində ailəsinin də şivən edib ağladığını eşitdim. İmam (ə) buyurdu: Ey Əba Əmarə! Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib 50 nəfəri ağlatsa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib 30 nəfəri ağlatsa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib 20 nəfəri ağlatsa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib 10 nəfəri ağlatsa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib 1 nəfəri ağlatsa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib özü ağlasa, behişt əhli olar. Hər kəs Hüseyin (ə)-in müsibətinə bir şe'r deyib özünü qəmgin göstərsə, behişt əhli olar.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 282)

قَالَ ابْنُ طَاوُسٍ: رَوَى عَنْ آلِ الرَّسُولِ (ص) أَنَّهُمْ قَالُوا: مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى فِينَا مِائَةَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى خَمْسِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى ثَلَاثِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى عَشْرِينَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ بَكَى وَ أَبْكَى وَاحِدًا فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَ مَنْ تَبَاكَى فَلَهُ الْجَنَّةُ

Seyyid ibni Tavus nəql edibdir: Alir-Rəsuldan (s) nəql olunubdur ki, buyurublar: «Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 100 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 50 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 30 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 20 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 10 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs (bizim müsibətimizə) ağlasa və 1 nəfəri ağlatsa behişt əhli olar. Hər kəs bizim müsibətimizə görə qəmgin olub hətta ağlamasa da belə, behişt əhli olar.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 288)

عَنِ الصَّادِقِ (ع) قَالَ: مَنْ بَكَى أَوْ أَبْكَى أَوْ تَبَاكَى وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Hər kəs (bizim müsibətimizə) özü ağlasa və ya başqasını ağlatsa, yaxud da özünü ağlamağa vursa cənnət ona vacibdir.»

(Cəlalul-İyun, səh. 463)

وَ رَوَى الشَّيْخُ الصَّدُوقُ عَنِ الصَّادِقِ (ع)، عَنِ أَبِيهِ عَنِ جَدِّهِ (ع): أَنَّ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ نَحَلَ يَوْمًا إِلَى الْحَسَنِ فَلَمَّا نَظَرَ إِلَيْهِ بَكَى فَقَالَ لَهُ: مَا يُبْكِيكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: أَبْكَى لِمَا يُصْنَعُ بِكَ فَقَالَ لَهُ الْحَسَنُ (ع) سَمُّ يَدْسُ إِلَى فَاؤْتَلُ بِهِ وَلَكِنَّ لَا يَوْمَ كَيَوْمِكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

Şeyx Səduq imam Sadiq (ə)-dan, o da öz atasından, atası da öz atasından belə nəql edir: «Bir gün imam Hüseyn (ə) qardaşı imam Həsən (ə)-ın yanına getdi və ona baxıb ağladı.

İmam Həsən (ə) belə buyurdu: Ey Əba Əbdillah, niyə

ağlayırsan?! İmam Hüseyin (ə) onun cavabında belə dedi: Sənin başına gətirilən bu müsibətə ağlayıram.

İmam Həsən (ə) buyurdu ki, məni zəhərlədilər, amma sənin şəhadət gününün çətinliyi kimi heç bir gün ola bilməz.»

(*Nəfəsul-məhmum, səh. 484*)

عن الصادق (ع): وَ يَبْكِي عَلَيْكَ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْوُحُوشُ فِي الْفَلَوَاتِ وَالْجِبَّتَانُ فِي الْبَحَارِ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Cəddim imam Həsən (ə) imam Hüseyin (ə)-a xitab edərək buyurdu: Hüseyncan, bütün canlılar sənin müsibətinə ağlayacaqlar. Hətta səhra və deryada yaşayan heyvanlar da.»

(*Nəfəsul-məhmum, səh. 484*)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كَانَ قَاتِلُ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا وَلَدَ زَنَا، وَ كَانَ قَاتِلُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَدَ زَنَا، وَ لَمْ تَبْكِ السَّمَاءُ إِلَّا عَلَيْهِمَا

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Yəhya ibni Zəkəriyyənin və Hüseyinin qatili zinadan əmələ gələndir. Göylər bunlardan (Yəhya ibni Zəkəriyyə və Hüseyin) başqasına ağlamayıb.»

(*Bihar, 44-cü cild, səh. 302*)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) إِنَّ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ (ع) بَكَى لِقَتْلِهِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَ أَحْمَرَّتَا وَ لَمْ يَبْكِيَا عَلَى أَحَدٍ قَطُّ إِلَّا عَلَى يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا (ع)

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Həqiqətən imam Hüseyin (ə)-in qətlinə göylər və yerlər ağladı. Yer və göy qırmızı rəngə boyandı. Göylər və yerlər imam Hüseyin (ə)-dan əlavə Yəhya ibni Zəkəriyyəyə ağlayıb.»

(*Bihar, 14-cü cild, səh. 183*)

وَ فِي زِيَارَةِ النَّاحِيَةِ يَقُولُ حُجَّةُ آلِ مُحَمَّدٍ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ: فَلَا تُدْبِنَنَّكَ صَبَاحًا وَ مَسَاءً وَ لِأَبْكِيَنَّ عَلَيْكَ بَدَلَ الدُّمُوعِ دِمَاءً

«Nahiyyə» ziyarətində oxuyuruq ki, imam Zaman (ə) cəddi Hüseyin (ə)-a xitab edərək buyurur: «Gecə və gündüz sənə

əzadarlıq edib göz yaşı tökürəm. Əgər göz yaşım qurtarsa, onun yerinə qan ağlayaram.»

(*Məqtəhul-Hüseyn (ə), səh. 224*)

İmam Sadiq (ə) buyurub: «İmam Səccad (ə) 40 il atası Hüseyin (ə)-a ağladı. Bu müddətdə gündüzləri oruc tutur, gecələri də ibadətlə məşğul olurdu.»

İftar vaxtı onun yanına xörək gətirib deyirdilər: Buyurun yeyin. Bu halda göz yaşı töküb deyirdi:

قِيلَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ جَائِعًا، قِيلَ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ عَطْشَانًا

«Peyğəmbərin balasını ac və susuz qətlə yetirdilər.»

(*Sugnameyi Ali-Muhəmməd (s), səh. 5*)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع): وَ إِنَّهُ لَيَنْظُرُ إِلَى مَنْ يَبْكِيهِ فَيَسْتَعْفِرُ لَهُ وَ يَسْأَلُ أَبَاهُ الْإِسْتِعْفَارَ لَهُ وَ يَقُولُ أَيُّهَا الْبَاكِي لَوْ عَلِمْتُ مَا أَعَدَّ اللَّهُ لَكَ لَفَرَحْتَ أَكْثَرَ مِمَّا حَزَنْتَ وَ إِنَّهُ (ع) لَيَسْتَعْفِرُ لَهُ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَ خَطِيئَةٍ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «O həzrət (imam Hüseyin ələyhissalam) ona ağlayan kəslərə baxıb, onun bağışlanmasını Allahdan istəyir və atası Əli (ə)-dan da onun bağışlanmasını istəyir. O həzrət onun üçün ağlayan şəxsə xitab olaraq deyir: Əgər bilsəydin ki, Allah sənin üçün nə mükafatlar hazırlayıb sevincin qəm-qüssədən daha çox olardı. Həqiqətən imam Hüseyin (ə) ona ağlayanın bütün günah və xətalарının bağışlanmasını Allahdan istəyir.»

(*Bihar, 27-ci cild, səh. 300*)

İMAM HÜSEYN (Ə)-İ ZİYARƏT ETMƏKLİYİN FƏZİLƏTİ

عَنِ الرَّضَا (ع): مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ (ع) بِسَطِّ الْأَفْرَاتِ كَانَ كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ

İmam Riza (ə) buyurub: «Hər kəs imam Hüseyin (ə)-in qəbrini Fərat çayının kənarında ziyarət etsə, sanki ərşdə Allahı ziyarət edibdir. «Cabir ibni Əbdullah Ənsari Ətiyyə ilə Kərbəla ziyarətinə getdikdə bu hədisi zəməzəmə edərək deyirdi:

سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ص) يَقُولُ: مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ بِكَرْبَلَا كَمَنْ زَارَ اللَّهَ فِي عَرْشِهِ

Peyğəmbəri Əkrəmdən (s) eşitmişəm ki, buyurmuşdur: «Hər kəs imam Hüseyin (ə)-ı Kərbəlada ziyarət etsə, sanki Allahı ərşdə ziyarət edibdir.»

(Mənaqibi İbni ŞəhrƏşub, 4-cü cild, səh. 128)

عَنْ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: فَمَنْ زَارَنِي بَعْدَ وَفَاتِي فَكَأَنَّمَا زَارَنِي فِي حَيَاتِي وَ مَنْ زَارَ فَاطِمَةَ فَكَأَنَّمَا زَارَنِي وَ مَنْ زَارَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَكَأَنَّمَا زَارَ فَاطِمَةَ وَ مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ وَ الْحُسَيْنَ فَكَأَنَّمَا زَارَ عَلِيًّا وَ مَنْ زَارَ ذُرِّيَّتَهُمَا فَكَأَنَّمَا زَارَهُمَا

Peyğəmbəri Əkrəm (s) buyurub: «Hər kəs məni, vəfatımdan sonra ziyarət etsə, elə bil məni diriliyimdə ziyarət edib. Hər kəs Fatiməni ziyarət etsə, elə bil məni ziyarət edib. Hər kəs Əli ibni Əbi Talibi ziyarət etsə, elə bil Fatiməni ziyarət edib. Hər kəs Həsən və Hüseyini ziyarət etsə elə bil Əlini ziyarət edib. Hər kəs Həsən və Hüseyinin övladlarını ziyarət etsə, elə bil Həsən və Hüseyini ziyarət edibdir.»

(Bihar, 44-cü cild, səh. 287)

قَالَ لِإِمَامِ الصَّادِقِ (ع): إِيْتُوا قَبْرَ الْحُسَيْنِ كُلَّ سَنَةٍ مَرَّةً

İmam Sadiq (ə) buyurub: Hər ildə bir dəfə imam Hüseyin (ə)-in qəbrinin ziyarətinə gedin.

(Bihar, cild 98, səh. 11)

قَالَ لِإِمَامِ الصَّادِقِ (ع): زِيَارَةُ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مَنْ يُقَرُّ لِلْحُسَيْنِ بِالإِمَامَةِ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

Allah tərəfindən imam Hüseyin (ə)-in imamətinə hər kəsin

e'tiqadı olsa, imamın ziyarəti ona vacibdir.

(*Vəsailuş-şiə, səh.349*)

قَالَ لِإِمَامِ الصَّادِقِ (ع): أَفْضَلُ الْأَرْضِ تُرْبَةُ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ إِنَّ السُّجُودَ عَلَى تُرْبَةِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَخْرِقُ الْحُجُبَ السَّبْعَ

İmam Sadiq (ə) buyurub: «Yerin ən fəzilətlişi şəhidlər ağasının (imam Hüseyin ələyhis-salamın) torpağıdır. Həqiqətən Əba Əbdillahi (ə)-in türbətində səcdə etmək yeddi hicabı yarıır.»

(*Cəvahirul-kəlam, 8-ci cild, səh. 437*)

قَالَ لِإِمَامِ الصَّادِقِ (ع): حَنِّكُوا أَوْلَادَكُمْ بِتُرْبَةِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا أَمَانٌ

İmam Sadiq (ə) buyurub: İmam Hüseyin (ə)-in türbətini uşaqlarınızın damağına sürtün, çünki onun vasitəsilə övladlarınız əmin-amanda qalar.

(*Vəsailuş-şiə, cild 10, səh. 410*)

Həzrəti imam Hüseyin (ə) Kərbəla diyarına daxil olduqda soruşdu ki: “Bu yerin adı nədir?”

Dedilər: “Kərbəladır.”

Kərbəla adını eşitdikdə, buyurdu:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَرْبِ وَالْبَلَاءِ»

“Pərvərdigara, həqiqətən qəm-qüssə və bəladan Sənə pənah gətirirəm.”

(*Vəqai'ul-əyyam, Şeyx Abbas Qumi*)

AŞURA GÜNÜ İMAM HÜSEYN (Ə)-İN SON SÖZLƏRİ

وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ.

İzzət yalnız Allaha, Onun Peyğəmbəri (s)-ə və mö'minlərə məxsusdur.

(Munafiqun surəsi, ayə 8)
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): الْغَيْرَةُ مِنَ الْإِيمَانِ

Allahın Rəsulu (s) buyurubdur: Qeyrət imandandır.
(Mən-la-yəhzuruhul-fəqih, cild 3, səh. 444)

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ عِبَادِهِ الْغَيْرُ

Həqiqətən Allah taala öz bəndələrindən qeyrətisini çox istəyir.

(Mizanul-hikmət, cild 7, səh. 357)

Düşmən qoşunundan bə'zisi imam Hüseyin (ə)-in şəhid olmasını güman edib xeymələrə hücum etmək istədikdə imam (ə) fəryad edib buyurdu:

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ دِينٌ وَ كُنْتُمْ لَا تَخَافُونَ الْمَعَادَ فَكُونُوا أَحْرَارًا فِي دُنْيَاكُمْ

Əgər dininiz yoxdursa və qiyamətdən qorxmursunuzsa heç olmasa dünyada qeyrətiniz olsun.

(Bihar, cild 45, səh. 49)

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنِ (ع) - مِنْ كَلَامِهِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ -: لَا وَاللَّهِ لَا أُعْطِيكُمْ بِيَدِي إِعْطَاءَ الدَّلِيلِ وَلَا أَفِرُّ فِرَارَ الْعَبِيدِ

Aşura günü imam Hüseyin (ə) düşmən qarşısında şücaətlə belə buyurdu: «Yox! And olsun Allaha! Nə (zilləti qəbul edib) zəlillər kimi sizə təslim olaram, nə də qullar kimi qarşınızdan qaçaram.»

(Əl-irşad, səh. 235)

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنِ (ع) - مِنْ كَلَامِهِ يَوْمَ عَاشُورَاءَ -: أَلَا وَ إِنَّ الدَّعِيَ ابْنَ الدَّعِي فَذُو رَكَرٍ بَيْنَ اثْنَيْنِ بَيْنَ السُّلَّةِ وَالذِّلَّةِ وَ هَيْهَاتَ مَنَا الذِّلَّةُ

Aşura günü imam Hüseyin (ə) buyurdu: «Agah olun, bilin ki bu zinazadə oğlu zinazadə (ibni Ziyad) iki şeyin arasında saxlayıb ya zəlilcəsinə bey'ət edim, ya da qılıncı ilə doğranım.

Heyhat-heyhat, zillət bizdən çox-çox uzaqdır!»

(Əl-Lühuf, səh. 97)

هَيْهَاتَ مِنَّا الدِّيَّةُ، هَيْهَاتَ مِنَّا الدَّلَّةُ

Aşura günü imam Hüseyin (ə) düşmənlərin müqabilində bu şüarı şücaətlə buyurub: «Heyhat-heyhat, alçaqlıq və zillət bizdən çox-çox uzaqdır.»

(Tühəful-uqul babu hikəmil imam Hüseyin (ə))

المَوْتُ أَوْلَى مِنْ رُكُوبِ الْعَارِ

Ölüm alçaqlıqdan yaxşıdır.

(Mənaqibi İbni Şəhri Aşub, cild 4, səh. 68)

مَوْتُ فِي عَزِّ خَيْرٌ مِنْ حَيَاةٍ فِي ذُلِّ

İmam Hüseyin (ə) buyurubdur: İzzətlə ölmək zillətlə yaşamaqdan yaxşıdır.

(Mənaqibi İbni Şəhri Aşub, cild 4, səh. 68)

فَأَيُّ لَأَ أَرَى الْمَوْتَ إِلَّا سَعَادَةً وَ الْحَيَاةَ مَعَ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَرَمًا

Həqiqətən mən ölümü səadət və zalımlarla yaşamağı alçaqlıqdan başqa bir şey bilmirəm.

(Mənaqibi İbni Şəhri Aşub, cild 4, səh. 68)

لَيْسَ شَأْنِي شَأْنُ مَنْ يَخَافُ الْمَوْتَ

İmam Hüseyin (ə) buyurub: Mənim şə'nim ölümdən qorxan adamın şə'ni kimi deyil.

(Ehqaqul-həqq, cild 11, səh. 601)

Başqa bir yerdə buyurub:

أَبِ الْمَوْتِ تُخَوِّفُنِي

Məni ölümlə qorxudursunuz?

...مَرَحَبًا بِالْقَتْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

Afərin! Allah yolunda ölümə.

(Ə'yanuş-şiə, cild 1, səh. 581)

On birinci əsrin şairlərdən biri İmam Hüseyin (ə)-in dilindən belə söyləyir:

أَنْ كَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمَّ إِلَّا بِقَتْلِ فَيَا سَيُوفَ خُدَيْبِي

“Əgər Məhəmməd (s)-in dini mənim ölümümlə qalarsa, ey qılınclar doğrayın məni!”

(Mosuətu kəlimatul-İmam Hüseyin (ə), səh. 445)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: مَنْ أَقْرَبَ بِالذَّلِّ طَائِعًا فَلَيْسَ مِنَّا أَهْلَ النَّبِيِّتِ

Peyğəmbəri Əkrəm (s) buyurub: «Hər kəs öz meyli ilə zilləti qəbul etsə, biz Əhli-beytdən deyil.»

(Bihar, 74-cü cild, səh. 162)

مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يُنَادِي يَا لِمُسْلِمِينَ فَلَا يَجِبُهُ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ

Allahın Rəsulu (s) buyurubdur: Əgər bir şəxs eşidə ki, bir nəfər fəryad edir: Ey müsəlmanlar yetişin mənim dadıma! Əgər ona cavab verməzsə, müsəlman deyildir.

(Bihar, cild 71, səh. 339)

مَنْ سَمِعَ وَاعْيَتَنَا أَوْ رَأَى سَوَادَنَا فَلَمْ يُجِبْنَا وَ لَمْ يُعْتَنَا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَنْ يُكَيِّهَهُ عَلَى مَنْخَرِيهِ فِي النَّارِ

İmam Hüseyin (ə) buyurub: Əgər bir şəxs bizim fəryadımızı eşidə, ya bizim qaraltımızı görə, amma bizə kömək etməyə və fəryadımıza yetişməyə Allahın haqqı vardır ki, onu üzü üstə cəhənnəmə atsın.

(Mosu'ətu-kəlimatil-imamil-Hüseyin (ə), səh. 369)

قَالَ الْإِمَامُ الْحُسَيْنِ (ع): هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنِي وَ هَلْ مِنْ مُعِينٍ يُعِينُنِي، هَلْ مِنْ دَابِّ يَدْبُ عَنْ حَرَمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ

Aşura günü imam Hüseyin (ə) buyurub: «Mənə kömək edəcək

bir köməkçi varmı? Mənə yardım edəcək bir yardımçı varmı? Peyğəmbərin itərtindən (Əhli-beytindən) müdafiə edəcək bir müdafiəçi varmı?»

(*Bihar, 45-ci cild, səh. 46*)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ

Sevdiyiniz şeylərdən (Allah yolunda) ehsan etməyincə həqiqətə və yaxşılığa çatmazsınız.

(*Ali-İmran surəsi, ayə 92*)

رَضًا بِقَضَائِكَ وَ نَسْلِيمًا لِأَمْرِكَ وَ لَا مَعْبُودَ سِوَاكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

Aşura günü imam Hüseyin (ə) buyurub: «Pərvərdigara, Sənin qəza-qədərinə razıyam və Sənin əmrinə təsliməm. Səndən başqa mə'bud yoxdur, ey fəryad edənlərin fəryadına yetəni.»

(*Məqtəlul-Hüseyn (ə), 283*)

Şair nə gözəl deyib:

تَحَكَّمْ يَا إِلَهِي كَيْفَ شِئْنَا فَإِنِّي قَدْ رَضِيْتُ بِمَا رَضَيْتَا

Hökm et, ey mənim Pərvərdigarım, hər necə ki, istəyirsən, Həqiqətən razıyam o şeyə ki, sən ona razısan.

(*Camiul-müqəddimat, 1-ci cild, səh. 30*)

رَضِيَ اللَّهُ رِضَانًا أَهْلَ الْبَيْتِ

«Biz Əhli-beytin razılığı Allahın razılığıdır.»

(*Bihar, 44-cü cild, səh. 666*)

* * *

«فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ»

«Sonra Adəm öz Pərvərdigarından müəyyən kəlmələri öyrəndi.»

(*Bəqərə surəsi, ayə 37*)

Müfəssirlərdən bə'ziləri bu ayəni təfsir edərkən belə bir rəvayət nəql edirlər ki, Adəm peyğəmbər ərşdə həmin kəlmələri gördü, həzrəti Cəbrail (ə) də nazil olub, bu kəlmələri ona öyrətdi:

يَا حَمِيدُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ، يَا عَلِيُّ بِحَقِّ عَلِيٍّ، يَا فَاطِرُ بِحَقِّ فَاطِمَةَ، يَا مُحْسِنُ بِحَقِّ الْحَسَنِ،
يَا قَدِيمُ الْإِحْسَانِ بِحَقِّ الْحُسَيْنِ

Ya həmidu bihəqqi Muhəmməd, ya ali bihəqqi Əli, ya fatiru bihəqqi Fatimə, ya muhsinu bihəqqi-l-Həsən, ya qədimə-l-ehsan bihəqqi-l-Hüseyn.

«Sonra Adəm peyğəmbər həzrəti Cəbrail (ə)-dan soruşdu ki, niyə axırıncı ada yetişdikdə qəmgin oluram? Həzrəti Cəbrail (ə) imam Hüseyn (ə)-ın Kərbəladakı müsibətini ona xəbər verdi.»

(*Nəfəsü-l-məhmum, səh. 22*)

وَ فِي الْحَدِيثِ فِي تَفْسِيرِ (كَهَيْعَص)

«Məryəm» surəsinin müqəttəə hərfləri barəsində nəql olunubdur ki, «كاف» «kaf» Kərbəlaya, «هاء» «ha» həlakətə, «ياء» «ya» Yəzidə, «عين» «əyn» Hüseynin ətəşinə (susuzluğuna), «صاد» «sad» Hüseyn ibni Əlinin (ə) səbrinə işarədir.

Həzrət Əli (ə)-ın məktəbinin yetirməsi olan həzrət Zeynəb (s)-ın böyüklüyü, imanının gücü, öz xaliqinə müti' olmağı o dərəcəyə yetişmişdi ki, Aşura günündə isti Kərbəla çölündə tikə-tikə doğranmış əziz və istəkli qardaşının başı üzərində duraraq öz Allahına xitab edir:

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا هَذَا الْقُرْبَانَ

İlahi bizdən bu qurbanı qəbul et.

(Həyatı-l-imamu-l-Hüseyn (ə), cild 2, səh. 301)

İbni Ziyad Kufədə küdurət və qəzəblə həzrət Zeynəbi-Kubraya (s) dedi: Allahın əmri və işini qardaşın və ailənlə necə gördün?

İmam Hüseyn (ə)-ın məktəbinin davamçısı olan həzrəti Zeynəb (s) İbni Ziyadın sözünün qarşısında belə buyurdu:

مَا رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلاً

Mən gözəllikdən başqa bir şey görmədim.

(Bihar, cild 45, səh. 116)

DUALAR

Bu duaların hər vaxt oxunması müstəhəbdir (çox-çox bəyənilmişdir).

1- Müşküllərin həll olunması üçün bu duanı oxumaq çox yaxşıdır:

يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِ الْحُسَيْنِ إِكْشِفْ كَرْبِي بِحَقِّ أَخِيكَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

«Ya kaşifəl-kərbi ən vəchil-Husəyn, ikşif kərbi bihəqqi əxikəl-Husəyn (ələyhis-salam).»

2- Şək-şübhədən azad olmaq üçün bu duanı oxuyuruq:

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَجِيمُ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

«Ya Allahu, ya Rəhmanu, ya Rəhim, ya muqəllibəl-qulub, səbbit qəlbi əla dinik.»

3- Bu duanı sübh namazından sonra on doqquz dəfə oxumaq ruzinin çoxalmasına səbəb olar:

نَجَاةً مِنْكَ يَا سَيِّدَ الْكَرِيمِ نَجِّنَا وَ خَلِّصْنَا بِحَقِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«Nəcatən minkə ya Səyyidul-Kərim nəccina və xəllisna bihəqqi Bismillahir-rəhmanir-rəhim.»

4- Borcların ödənməsi üçün bu duanın oxunması çox yaxşıdır:

اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

«Əllahummə əğnini bihələlikə ən həramikə və bifəzlikə əmmən sivaq.»

5- Bu duanın oxunması savabdır:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ الَّتِي تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ تُرِيدُ

«Əllahumməc'əlni fi dir'ikəl-həsinətil-ləti təc'əlu fiha mən turid.»

6- Aqibət xeyir olmaq üçün bu duanı oxumaq müstəhəbdir:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَوَاقِبَ أُمُورِنَا خَيْرًا

«Əllahumməc'əl əvaqibə umurina xəyrən.»

7- İmam Səccad (ə)-in oxuduğu dua:

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي فَإِنَّكَ رَحِيمٌ

«Əllahummərhəmnə fəinnəkə Kərimun, Əllahummərhəmnə fəinnəkə Rəhimun.»

8- Müqatil ibni Süleyman bu duanı imam Səccad (ə)-dan nəql edir:

إِلَهِي كَيْفَ أَدْعُوكَ وَ أَنَا أَنَا وَ كَيْفَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَ أَنْتَ أَنْتَ...

«İlahi kəyfə əd'ukə və ənə ənə və kəyfə əqtə'u rəcai minkə və əntə əntə...»

9- İşlərimizdə müvəffəq olmaq üçün bu duanı oxumaq müstəhəbdir:

اللَّهُمَّ وَفَّقْنَا لِمَا نُحِبُّ وَ تَرْضَى

«Əllahummə vəffiqna lima tuhibbu və tərza.»

10- Həzrəti imam Hüseyn (ə)-in ziyarəti:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَانِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ
أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ ، السَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

«Əssəlamu ələykə ya Əba Əbdilləh və ələl ərvəhilləti həllət bifinəikə ələykə minni səlamullahi əbədən mə bəqitə və bəqiyəlləyly vənnəharu və la cə'ələhullahu axirəl əhdi minni liziyarətikum. Əssəlamu ələl Hüseyn və əla Əliyyibnil Hüseyn və əla əvlədil Hüseyn və əla əşhabil Hüseyn.»

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَ تَبَّتْ لِي قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ
أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ ...

«Əllahummərzuqni şəfaətəl Hüseyn yəvməl vurudi və səbbit li qədəmə sidqin indəkə mə'əl Hüseyn və əşhabil Hüseyn...»

AŞURA ZİYARƏTİ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَ ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ وَ الْوَثْرَ الْمُؤَثِّرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ
بِفِنَانِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ
عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَ جَلَّتْ
وَ عَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَسَتْ أَسَاسَ
الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّبِيِّتِ وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَ أَرَانَتْكُمْ عَنْ
مَرَاتِيكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُتَمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالْمُكْمَلِينَ مِنْ
قِتَالِكُمْ بَرَأْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ وَ أَتْبَاعَهُمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِلَيَّ
سَلِّمْ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَ حَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ لَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ
وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ
شَمْرًا وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ وَ تَتَقَبَّطُ لِقِتَالِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي لَقَدْ عَظُمَ
مُصَابِي بِكَ فَاسْتَلُّ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَزُرُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ
مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحَسَنِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَ الْأَجْرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِلَيَّ اتَّقَرَّبْ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيَّ رَسُولِهِ وَ إِلَيَّ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِلَيَّ فَاطِمَةَ وَ إِلَيَّ الْحَسَنَ وَ إِلَيَّ الْإِسْمَاعِيلَ وَ بِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ أَسَسَ
أَسَاسَ ذَلِكَ وَ بَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَ جَرَى فِي ظُلْمِهِ وَ جَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَتْبَاعِهِمْ بَرَأْتُ
إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ اتَّقَرَّبْتُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَ مُوَالَاةِ وَلِيِّكُمْ وَ بِالْبِرَائَةِ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَ النَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَزْبِ وَ بِالْبِرَائَةِ مِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ إِلَيَّ سَلِّمْ لِمَنْ
سَأَلَكُمْ وَ حَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلُّ اللَّهُ الَّذِي
أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ مَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَ رَزَقَنِي الْبِرَائَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي
الدُّنْيَا وَ الْأَجْرَةِ وَ أَنْ يُنَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَ الْأَجْرَةِ وَ أَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي
الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَ أَنْ يَزُرُقَنِي طَلَبَ تَارِي كُمْ مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ
بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَ بِالسَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ
مَا يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ رَزِيئَتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَ فِي جَمِيعِ
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَ رَحْمَةٌ وَ
مَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ مَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَ ابْنُ أَكَلَةَ الْأَكْبَادِ اللَّعِينِ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَ

لِسَانَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ وَ يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ وَ هَذَا يَوْمٌ فَرَحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ اللَّهُمَّ لِي أَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَ فِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَّةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَ بِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمْ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

Sonra 100 dəfə deyərsən:

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا

Sonra 100 dəfə deyərsən:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

Sonra deyərsən:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ أَوْلًا ثُمَّ الثَّانِي وَ الثَّلَاثُ وَ الرَّابِعَ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عَمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْرًا وَ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

Sonra səcdəyə gedib belə de:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْيَتِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شِفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَ ثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا مَهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

**AŞURA ZIYARƏTİNİN ƏRƏB DİLİNDƏ
OXUNUŞU**

Əs-salamu ələykə ya Əba Əbdillah. Əs-səlamu ələykə yəbnə Rəsulillah. Əs-səlamu ələykə yəbnə Əmiril-mu'mininə vəbnə Səyyidil-vəsiyyin. Əs-səlamu ələykə yəbnə Fatimətə səyyidəti nisail-aləmin. Əs-səlamu ələykə ya sarəllahi vəbnə sarih, vəl-vitrəl-məvtur. Əs-səlamu ələykə və ələl-ərvahilləti həllət bifinaik, ələykum minni cəmiən səlamullahi əbədən ma bəqiytu və bəqiyəl-ləylu vən-nəhar. Ya Əba Əbdillah, ləqəd əzumətir-rəziyyətu və cəllət və əzumətil-musibətu bikə ələyna və əla cəmiə əhlil-islam, və cəllət və əzumət musibətukə fis-səməvati əla cəmiə əhlis-səməvat, fələnəllahu ummətən əssəsət əsasəz-zulmi vəl-covri ələykum Əhləl-bəyt, və ləənəllahu ummətən dəfəətkum ən məqamikum və əzalətkum ən məqamikum və əzalətkum ən məratibikumul-ləti rəttəbəkumul-lahu fiha, və ləənəllahu ummətən qətələtkum və ləənəllahul-muməhəhidinə ləhum bittəmkinini min qitalikum, bəri'tu iləllahi və iləykum minhüm və min əşyaihüm və ətbaihüm və ovliyaihüm, ya Əba Əbdillah, inni silmun li-mən saləməkum və hərbun li-mən harəbəkum ila yovmil-qiyaməh, və ləənəllahu alə ziyadin və alə mərvan, və ləənəllahu bəni uməyyətə qatibətən və ləənəllahubnə mərcanətə və ləənəllahu umərəbnə sə'd, və ləənəllahu şimrən və ləənəllahu ummətən əsrəcət və əlcəmət və tənəqqəbət liqitalik, biəbi əntə və ummi, ləqəd əzumə musabi bik, fəəs'əlullahəl-ləzi əkrəmə məqaməkə və əkrəməni ən yərzuqəni tələbə sarikə məə imamin mənsurin min Əhli-bəyti Muhəmmədin səlləllahu ələyhi və alih. Əllahumməc'əlni indəkə vəcihən bil-Husəyni ələyhis-səlam, fid-dunya vəl-axirəh, ya Əba Əbdillah, inni ətəqərrəbu iləllahi və ila Rəsulihü və ila Əmiril-

mu'mininə və ila Fatimətə və iləl-Həsəni və iləykə bimuvlatikə və bil-bəraəti mimmən əssəsə əsasə zalikə və bəna ələyhi bunyanəhu və cəra fi zulmihi və covrihi ələykum və əla əşyaikum, bəri'tu iləllahi və iləykum minhum, və ətəqərrəbu iləllahi summə iləykum bimuvlatikum və muvalati vəliyyukum və bil-bəraəti min ə'daikum və n-nasibinə ləkumul-hərb, və bil-bəraəti min əşyahim və ətbaihim, inni silmun limən saləməkum və hər bun limən hərəbəkum və vəliyyun limən valakum və əduvvun limən adakum. Fəəs'əlullahəl-ləzi əkrəməni bi mərifətikum və mərifəti ovliyaikum, və rəzəqənil-bəraətə min ə'daikum ən yəc'ələni məəkum fid-dunya vəl-axirəh, və ən yusəbbitə li indəkum qədəmə sidqin fid-dünya vəl-axirəh, və əs'əluhu ən yubəlliğənil-məqaməl-məhmudə ləkum indəllah, və ən yərzuqəni tələbə sarikum məə imamin hudən zahirin natiqin bil-həqqi minkum və əs'əlullahə bi həqqikum və biş-şə'nil-ləzi ləkum indəh, ən yu'tiyəni bimusabi bikum əfzələ ma yu'ti musabən bimusabətihi musabətən ma ə'zəməha və ə'zəmə rəziyyətəha fil-islami və fi cəmiis-səməvati vəl-ərzi. Əllahumməc'əlni fi məqami haza mimmən tənəluhu minkə sələvatun və rəhmətun və məğfirəh. Əllahumməc'əl məhyayə məhya Muhəmmədin və Ali-Muhəmməd, və məmati məmatə Muhəmmədin və Ali-Muhəmməd. Əllahummə innə haza yovmun təbərrəkət bihi bənu uməyyətə və bnu akilətəil-əkbadil-ləinubnəl-ləini əla lisanikə və lisani Nəbiyyik, səlləllahu ələyhi və alih, fi kulli movtinin və movqifin vəqəfə fihə Nəbiyyukə səlləllahu ələyhi və alih. Əllahumməl'ən əba sufyanə və muaviyətə və yəzidəbnə muaviyətə ələyhim minkəl-lə'nətu əbədəl-əbidinə və haza yovmun fərihət bihi alu ziyadin və alu mərvanə biqətəlihəmul-Hüsəynə sələvatullahi ələyh. Əllahummə fəzaif ələyhimul-lə'nə minkə vəl-əzabəl-əlim. Əllahummə inni ətəqərrəbu iləykə fi hazəl-yovmi və fi movqifi haza və əyyami

həyati bil-bəraəti minhum vəl-lə'nəti ələyhim və bil-muvalati li-nəbiyyikə və ali Nəbiyyikə ələyhi və ələyhimus-səlam.

Sonra 100 dəfə deyərsən: Əllahumməl'ən əvvələ zalimin zələmə həqqə Muhəmmədin və Ali-Muhəmməd, və axirə tabiin ləhu əla zalik, Əllahumməl'ənil-isabətəl-ləti cahədətül-Husəyn, və şayəət və bayəət və tabəət əla qətlüh. Əllahumməl'ənhum cəmia.

Sonra 100 dəfə deyərsən: Əs-səlamu ələykə ya Əba Əbdillahi və ələl-ərvahil-ləti həllət bifinaik, ələykə minni səlamullahi əbədən ma bəqiytu və bəqiyəl-ləylu vən-nəhar, və la cəələhullahu axirəl-əhdi minni liziyarətikum. Əs-səlamu ələl Husəyni və əla Əliyyibnil –Huseyn, və əla ovladil Husəyn, və əla əshabil-Husəyni.

Sonra deyərsən: Allahummə xussə əntə əvvələ zalimin billə'ni minni vəbdə' bihi əvvələn summəssaniyə vəs-səlisə vər-rabi'. Əllahumməl'ən yəzidə xamisən vəl'ən ubəydəllahibnə ziyadin vəbnə mərəcanətə və umərəbnə sə'din və şimrən və ələ əbi sufyanə və ələ ziyadin və ələ mərvani ilə yovmil-qiyaməh.

Sonra səcdəyə gedib belə de:

Əllahummə ləkəl-həmdü həmdəş-şakirinə ləkə əla musabihim, əlhəmdü lillahi əla əzimi rəziyyəti. Əllahummərzuqni şəfaətəl-Husəyni yovməlvurudi və səbbit li qədəmə sidqin indəkə məəl-Husəyni və əshabil-Husəyn, əlləzine bəzəlu muhəcəhum dunəl-Huseyni ələyhissəlam.

ZİYARƏTNAMƏNİN TƏRCÜMƏSİ

Salam olsun sənə ey Əba Əbdillah, Salam olsun sənə, Rəsulullahın oğlu!. Salam olsun sənə, ey Əmirəl-mö'minin, ilahi vəsilərin (canişinlərin) ağasının oğlu! Salam olsun sənə, ey hər iki aləmin yeganə xanımı olan Fatimeyi Zəhranın oğlu! Salam olsun sənə, ey sarəllah və sarəllahın oğlu, ey o kəs ki, köməkçilərinin hamısı şəhadətə yetdi və sənin intiqamını almaq üçün bir kəs qalmadı. Salam olsun sənə və o sənin qarşında tə'zim edən ruhlara! Nə qədər ki, mən varam və gecə-gündüz bərqərarıdır, sizin hamınıza məndən Allah salamı olsun! Ey Əba Əbdillah, sənin müsibətin və matəmin bizim üçün və bütün müsəlmanlar üçün böyükdür. Sənin müsibətin aləmlərdə bütün səma əhlinə böyükdür, yanıqlıdır. Allah Sizi, Allahın Sizin üçün müqəddər etdiyi məqam və mənzilətdən məhrum edib, uzaq salan ümmətə lə'nət etsin! Allah, Sizi qətlə yetirən ümmətə lə'nət etsin. Allah, sizə qarşı müharibəni müqəddiməsini işləyib hazırlayan, ona şərait yaradan kəslərə lə'nət etsin! Mən Allah dərgahında və Sizin yanınızda onlardan və onlara tabe olanlardan, onların dostlarından bızırlıq edirəm. Ey Əba Əbdillah, mən qiyamətə kimi, sizinlə sülh edənlərlə sülh, sizinlə müharibə edənlərlə müharibə edəcəyəm. Allah Ziyad övladlarına, Mərvan övladlarına lə'nət etsin! Allah Bəni-Üməyyənin hamısına lə'nət etsin! Allah Mərcanənin oğluna (ibni Ziyada) lə'nət etsin! Allah Ömər ibni Sə'də lə'nət etsin! Allah Şimrə lə'nət etsin! Atlarını səninlə müharibə etmək üçün yəhərləyib, cilovlayan, üzlərinə niqab salıb müharibəyə möhkəm hazırlaşanlara Allah lə'nət etsin! Atam-anam sənə fəda olsun, həqiqətən mənim sənə matəm saxlamağım çox-çox böyükdür. Sənin məqamını əziz edən və sənin xatirinə məni də əziz edən

Allahdan istəyirəm ki, Mühəmməd (səlləllahu ələyhi və alihi və səlləm)-in Əhli beytdən olan qalib imamın (İmam Zaman ələyhissalamın) önündə sənin intiqamını almağı mənə nəsib etsin. İlahi, Öz dərğahında məni İmam Hüseyn (ələyhissalam) xatirinə dünya və axirətdə abırlı-həyalı et. Ey Əba Əbdillahi, mən səninlə dostluq etməklə və bu zülmərin əsasını qoyub bu yolda heç nəyi əsirgəməyən, sizə və sizin işlərə qarşı zülm və cəfasında davam edənlərdən bezar olmaqla Allaha, Onun Rəsuluna, Əmirəl-mö'mininə, Fatiməyə, Həsənə və sənə yaxınlaşmaq istəyirəm, Allahın dərğahında onlardan bezarlığımı bildirirəm, sizə və sizi sevənlərə məhəbbət göstərməklə, həmçinin sizin düşmənlərinizdən, sizinlə müharibə edənlərdən, onların dostlarından və onlara tabe olanlardan bezarlıq etməklə əvvəl Allaha, sonra isə sizə yaxınlaşmaq istəyirəm. Mən sizinlə sülh edənlərlə sülh, müharibə edənlərlə müharibə edirəm, sizi sevib məhəbbət göstərənlərlə dost, sizinlə düşmənçilik edənlərlə düşmənam. Sizin və doslarınızın barəsində mə'rifət kəsb etməklə məni kəramətli edən, düşmənlərinizdən bezarlıq etməyi mənə nəsib edən Allahdan istəyirəm ki, məni dünya və axirətdə sizin yanınızda sabitqədəm etsin, məni, sizin Allah yanında malik olduğunuz bəyənilmiş məqama (məqami-məhmuda) çatdırsın, siz Əhli-beytdən olan hidayətçi, haqqı deyən və aşkar imamın (imam Zaman ələyhissalamın) önündə intiqamınızı almağı mənə nəsib etsin. Allahı sizin haqqınıza, məqam və mənzilətinizə and verib Ondən istəyirəm ki, Sizin matəminizdəki qəm-qüssəm müqabilində mənə ən yaxşı xeyir əvəzi versin; elə bir əvəz ki, matəm saxlayanlara verilər. Bu, islamda, bütün asimanlarda və yerdə əsər-əlaməti qalan necə də böyük müsibətdir! İlahi, mənim bu məqamımı Sənin tərəfindən salavat, rəhmət və məğfirətin şamil olduğu kəslərdən qərar ver. İlahi, həyatımı (diriliyimi) Mühəmməd və Ali-Mühəmmədin

həyatı kimi, ölümümü Mühəmməd və Ali-Mühəmmədin ölümü kimi qərar ver. İlahi, bu gündə (Aşura günündə) üməyyə övladları, ciyər yeyənin (Hindənin) oğlu, həmçinin Sənin və Peyğəmbərin (səlləllahu ələhi və alihi və səlləm) dilindən o həzrətin dayanıb iqamət seçdiyi hər bir yerə lə'nətlənən məl'unun oğlu sevinmiş, şənlik keçirmişdir. İlahi, Əbu Süfyana, Müaviyəyə lə'nət et. Sənin əbədi lə'nətin onlara olsun! Bu gündə Ziyad övladları, Mərvan övladları Hüseyin (ələyhissalam)-ı qətlə yetirməklə sevinib xoşhal olmuşlar. İlahi, Öz lə'nətini və əzabını onlara qat-qat artır! İlahi, mən bu gündə, bu məqamımda və həyatımın bütün dövrlərində onlardan bezarlıq etməklə, onlara lə'nət göndərməklə, Sənin Peyğəmbərin və onun övladlarına (səlamullahi ələhim) məhəbbət bəsləməklə Sənin dərgahına yaxınlaşıram. İlahi, Mühəmməd və Ali-Mühəmmədin haqqında zülm edən ilk zülmkara, həmçinin ona tabe olan son zülmkara lə'nət et! İlahi, imam Hüseyin ələyhissalamla müharibə edən, onun qətlinə bir-birinə kömək edən, əlbir olan və bir-birinin ardınca gələn düşmənlərə lə'nət et! İlahi, onların hamısına lə'nət et!

Salam olsun sənə, ey Əba Əbdilləh və salam olsun sənin qarşında tə'zim edən ruhlara. Nə qədər ki, mən varam və nə qədər ki, gecə-gündüz bərqəradır bizdən sənə Allahın səlamı olsun! Allahdan istəyirəm ki, bu ziyarəti mənim son ziyarətim qərar verməsin. Salam olsun Hüseyinə, Əliyyəibni Hüseyinə, Hüseyinin övladlarına, Hüseyinin səhabələrinə. İlahi, mənim lə'nətimi ilk zalıma məxsus et, əvvəlcə ilk zalımla başla, sonra ikinciyə, sonra üçüncüyə, sonra dördüncüyə lə'nət et! İlahi, beşinci yerdə Yezidə lə'nət et və Übeydülləh ibni Ziyada, Mərcanənin oğluna, Ömər ibni Sə'də, Şimrə, Əbu Süfyan övladlarına, Ziyad övladlarına, Mərvan övladlarına qiyamət gününə kimi lə'nət et. İlahi, Sənə həmd-sənə edirəm - Əhli-

beytin müsibətində iştirak edərək Sənə şükr edənlərin həmd-səna etməsi kimi. Allaha həmd-səna edirəm müsibətimin böyüklüyünə görə. İlahi, İmam Hüseyin ələyhissalamın şəfaətini mənə nəsib et və mənim həqiqət axtaran qədəmlərimi Öz dərğahında Hüseyin ələyhissalam və onun səhabələri ilə birlikdə sabit qədəm et. Elə səhabələr ki, öz ruhlarını (qəlblərinin pak qanlarını) Hüseyin ələyhissalama qurban verdilər.

ƏLHƏMDU LİLLAHİ RƏBBİL ALƏMİN!

SON

ƏDƏBİYYAT

- 1- Qur'ani-kərim;
- 2- Biharul-ənvar;
- 3- Kifayətul-əsər;
- 4- Xəsisul-Hüseyniyyə;
- 5- Əmali Səduq;
- 6- Mənaqibi İbni ŞəhrAşub;
- 7- Miətü mənqəbə (İbni Şazan);
- 8- Əl-mustədrəku ələs-səhiheyin;
- 9- Üyünü əxbarir-Riza;
- 10- Məcməul-bəhreyn;
- 11- Əl-irşad;
- 12- Əl-Lühuf;
- 13- Tühəful-uqul;
- 14- Cəvahirul-kəlam;
- 15- Vəqai'ul-əyyam;
- 16- Kamiluz-ziyarət;
- 17- Cəlälul-üyun;
- 18- Nəfəsul-məhmum;
- 19- Məqtəlul-Husəyn (ə);
- 20- Sugnameyi Ali-Muhəmməd;

MÜNDƏRİCAT

Ön söz	3
Təzmin	5
İmam Hüseyin (ə)-in qiyamının hədəfi	7
Əmr be mə'ruf və nəhy əz münkəri tərək etməyin aqibəti	8
Əhli-beyt (ə) bəşəriyyət üçün bir ülgüdür	10
Peyğəmbəri Əkrəmdən (s) imam Hüseyin (ə)-in fəziləti barəsində hədislər	11
İmam Hüseyin (ə)-a ağlamaqlığın fəziləti	15
İmam Hüseyin (ə)-ı ziyarət etməkliyin fəziləti	20
Aşura günü imam Hüseyin (ə)-in son sözləri	22
Dualar	29
Aşura ziyarəti	32
Aşura ziyarətinin ərəb dilində oxunuşu	34
Ziyarətnamənin tərcüməsi	37
ƏDƏBİYYAT	41
MÜNDƏRİCAT	42